

Arrest

nr. 132 256 van 28 oktober 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 20 maart 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, van 16 januari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van het samenhangende bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 7 februari 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 28 april 2014 met referentnummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 21 augustus 2014.

Gelet op de beschikking van 17 september 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. MAEYAERT, die *loco* advocaat A. VAN DE STEEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BEULS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1 De Raad stelt ambtshalve de laattijdigheid van het beroep tot nietigverklaring vast.

1.2 Artikel 39/57, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt dat het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) moet worden ingediend binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

De termijn van dertig dagen bepaald in artikel 39/57 van de vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

De bestreden beslissingen werden ter kennis gebracht aan de verzoekende partij op 7 februari 2014 en een tweede maal op 21 februari 2014. Rekening houdend met de termijn van dertig dagen diende het verzoekschrift uiterlijk op 10 maart 2014 te worden ingediend. Er moet dus worden vastgesteld dat het op 20 maart 2014 ingediende beroep laattijdig is (RvS 25 mei 2005, nr. 144.929; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 416). De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonbaar dat zij wegens overmacht verhinderd werd tijdig haar verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

1.3. Er dient op gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet bij beschikking aan de partijen de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om vast te stellen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt in de beschikking van 11 augustus 2014 het volgende gesteld:

“Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor wegens laattijdigheid.”

1.4. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 21 augustus 2014 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in.

Ter terechtzitting van 7 oktober 2014, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 11 augustus 2014 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld:

“VzP stelt het niet eens te zijn gezien de kennisgeving niet dateert van 7 februari maar wel van 21 februari. Zij stelt zich wel aangemeld te hebben bij de stadsdiensten op 7 februari maar heeft dan geen kennis genomen van de bestreden beslissing, noch heeft zij getekend voor ontvangst.”

1.5. De verzoekende partij betwist dat de bestreden beslissing haar werd ter kennis gebracht op 7 februari 2014, of dat zij heeft getekend voor ontvangst. Zij betwist niet dat het verzoekschrift slechts op 20 maart 2014 bij de Raad werd ingediend. Haar betoog kan evenwel niet worden gevolgd.

De Raad wijst erop dat de betrokken termijn overeenkomstig artikel 39/57 van de vreemdelingenwet aanvangt "*na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht*". Volgens de stukken van het administratief dossier werden de bestreden beslissingen een eerste keer ter kennis gebracht op 7 februari 2014 en een tweede keer op 21 februari 2014, waarbij de verzoekende partij op 7 februari weigerde te tekenen, maar wel degelijk kennis nam van de bestreden beslissingen. Beide bestreden beslissingen bevatten immers de vermelding "*wenst niet te tekenen 7/2/2014*" en daarnaast de handtekening van de verzoekende partij met daarbij de datum 21 februari 2014. De omstandigheid dat de verzoekende partij weigert te tekenen, houdt niet in dat zij geen kennis heeft gekregen van de bestreden beslissingen en dat de termijn voor het indienen van een beroep uit voornoemd artikel 39/57 van de vreemdelingenwet geen aanvang zou nemen.

De termijn voor het indienen van een beroep tegen de bestreden beslissingen begon bijgevolg te lopen op 7 februari 2014. Het betoog ter terechtzitting kan geen afbreuk doen aan de vaststellingen uit de beschikking van 11 augustus 2014 waarbij de laattijdigheid *ratione temporis* van het verzoekschrift van de verzoekende partij werd vastgesteld. Zodoende dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij bezwaarlijk elementen aanvoert waaruit het bestaan van overmacht in haren hoofde zou kunnen blijken, laat staan aantoot.

Het beroep is bijgevolg laattijdig ingesteld. Ambtshalve wordt vastgesteld dat het beroep tot nietigverklaring niet ontvankelijk is.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET